

דן עוונות: רהיטים הם נוות

רהיטים הם מות אטי
ישנם רגעים בהם הופכים רהיטים
להיות החיים עצמם.
המבט הזה בארון הספרים
הנראה כמשפחה המתפרקת מעצמה
מביא לך את תחושת הזמן
הנמשך
כאלו היה גס של פתאים.
הספרים מכנסים לאריות קרטון
תכריכים חומים
לרהיטים שהפכו מות
הלוחש את שמך.

צמחים אינם מתגרשים לעולם

צמחים אינם מתגרשים לעולם
אלא רק נובלים לעצמם.
גנן שותל אותם בעציץ אחר עציץ
ולשתיל אחד מציץ באחיו
כשהוא ירק כמו אביב אירופאי
מתהדר כלו בצבע פריחתו
מראה לשכנו כי לא גס ליחו.

הקנין הוא הלולת נשואים
של הפרחים
והסתיו הופך אותם לצהבים.

הצמחים מתובשים ונושרים
אבל אינם מתגרשים לעולם.